

Číslo 6 - červen

Student Fakulty strojní VUT Miroslav Jaskmanický získal 2. cenu v soutěži Autodesign '95, kterou ve spolupráci s mj. BVV, Škodou a.s. Volkswagen, Domem techniky Brno, Liaz Jablonec organizovalo brněnské Design centrum ČR. První cena druhého ročníku soutěže, kterého se zúčastnilo 123 designérů z osmi zemí, nebyla udělena. Miroslav Jaskmanický, student 2. ročníku oboru průmyslový design, obdržel rovněž cenu ředitele Design centra pro autora do 35 let. Výsledky soutěže byly vyhlášeny na brněnském výstavišti 7. června v předvečer zahájení mezinárodních veletrhů Autosalon a Autotec.

Na druhém místě se společně s Miroslavem Jaskmanickým umístil Markus Haub z Německa, třetí místo náleží Slovenské republice, kterou reprezentoval Juraj Mitro. Soutěž, jejímž cílem bylo zmapovat tvůrčí potenciál designérů, zabývajících se problematikou automobilů, nebyla věkově omezena, tématicky byla rozdělena do několika skupin. Ředitel Art Center College Design Uwe Bahnsen, člen odborné poroty (přednášel v květnu i na FS VUT - viz News č. 5), označil úroveň soutěžních prací za velmi dobrou, což prý bývá u soutěží tohoto typu tradicí.

Miroslav Jaskmanicki zaslal soutěžní návrhy do třech sekcí - osobní automobil, užitkový automobil a automobil pro mladé lidi. Všechny tři typy vozidel jsou zamýšleny především pro městský provoz. Celkem Jaskmanicki pro soutěž připravil soubor návrhů čítající přes padesát výkresů, na kterých téměř měsíc pracoval v designérském studiu Škoda a.s. Volkswagen.

Podobný úspěch v soutěži Miroslav vůbec nečekal, jelikož Autodesign byla vůbec první designéřská soutěž, které se zúčastnil. O automobily všeho druhu či typu se však zajímal, jak říká, od nejranějšího dětství: v rodině se traduje historie, kdy jako předškolní dítě byl s maminkou vybírat časopisy a když se ho prodavačka zeptala, jestli chce Mateřídoušku či Ohníček, tak odpověděl: "Svět motorů." Pochopitelně jako každý správný kluk sbíral autíčka, ale kreslit návrhy začal až ke konci střední školy a především po přijetí na strojní fakultu.

Miroslav Jaskmanicki pochází z Nového Jičína a je absolventem Střední průmyslové školy strojnické v Kopřivnici. Ze současných modelů

Co se týče dalšího trendu, kterým by se měl ubírat vývoj automobilů, předpokládá Miroslav Jaskmanickí, že v budoucnu by zelenou mohla mít auta, která by se dala označit adaptabilní. Znamená to, že zadní část vozidla je snadno vyměnitelná a dle přání zákazníka lze poměrně jednoduše kombi předělat v kabriolet či limuzínu. Právě tento prvek uplatní Jaskmanickí u svého návrhu auta pro studentskou soutěž pořádanou Škodou a VUT. Obdobný typ automobilů by odpovídal požadavkům středních vrstev, ale obecněji lze budoucí vývoj podle Jaskmanického těžko předpokládat - odvislý je od nejnovějších technologií, výzkumu a především od požadavků majetnějších klientů.

Za cenu, která činila třicet tisíc korun, si chce nadějný designér pořídit kvalitní rýsovací a kreslířské potřeby a také magnetofon, který mu nedávno vypověděl službu.

Z úspěchu svého studenta měli téměř stejně velkou radost i všichni učitelé oboru průmyslový design na strojní fakultě. Letošní konec školního roku je zastihl s mnohem příznivějším výhledem do budoucna, než tomu bylo loni, kdy bylo rozhodnuto, že obor průmyslový design na strojní fakultě nebude již otevírán. Podle poslední připravované koncepce studia na fakultě se s tímto oborem opět počítá, a to jako volitelným od třetího ročníku. A tak se snad prokáže, že obor průmyslový design má své místo jak na Fakultě strojní, tak na Fakultě výtvarných umění.

(red)

Student Miroslav Jaskmanicki (vlevo) nad soutěžními návrhy se svými učiteli ing. arch. Janem Rajlichem a ing. arch. Milošem Klímou

Foto: Přemysl Janíček

Na počátku přátelství byla tragédie

Dne 17. ledna 1968 zahynulo šest studentů elektrotechnické fakulty VUT pod lavinou na Kubínské Holi. Studenti se účastnili povinného zimního výcvikového kursu lyžování. K události, v daném terénu zcela nevídané, došlo v bezprostřední blízkosti tehdejší chaty. V lavině, která měla ve spodní části mohutnost osm metrů ztratili svůj život studentka Marie Fialová a studenti Miloslav Zíka, Miloslav Kalabis, Petr Navrátil, Zdeněk Mikulica a Milan Havránek.

Tragédie, která zasáhla rodiny zahynulých studentů, otřásla nejen fakultou, ale i celým městem Dolný Kubín. Mezi místními orgány v Dolném Kubíně a Vysokým učením technickým došlo k řadě jednání, na základě kterých vznikl na místě nešťastí památník. Jednání přerostlo v přátelské vztahy a vzájemné návštěvy. Každoroční lyžařské závody, které měly národní, celostátní i mezinárodní klasifikaci, byly nazvány Memoriálem studentů VUT v Brně. Na organizaci memoriálu se podílelo velkou měrou i gymnázium v Dolném Kubíně, které se stalo nositelem družebních vztahů mezi Dolným Kubínem a VUT. Memoriálu se každoročně zúčastňovali nejen sportovci naší školy, ale i její zástupci a škola se finančně podílela na udílených cenách. Řada absolventů kubínského gymnázia studovala na VUT v Brně.

Po přetržce družebních styků v období společenských změn v roce 1989 dostalo nové vedení elektrotechnické fakulty VUT nesmělé, ale srdečné pozvání. Přijalo je s povděkem a navázalo na družební přátelské styky mezi naší školou a zástupci Dolného Kubína. Delegace vedení VUT se zúčastňovala slavnostních aktů spojených s memoriálem našich studentů, jak při přijetí u primátora města, tak při udílení cen vítězům memoriálu. V loňském roce se memoriál pro nedostatek sněhu nekonal a letos se ho delegace VUT nezúčastnila v důsledku změny termínu způsobené sněhovými podmínkami. Proto vedení fakulty přijalo pozvání na oslavy 75. výročí založení gymnázia, nesoucího jméno jednoho z nejvýznamnějších slovenských básníků - Pavla Országa Hviezdoslava - který se přímo zasloužil o založení školy.

Vřelost přijetí hostitelů, která byla naprosto typická pro všechny předcházející návštěvy brněnských zástupců, byla nyní ještě spontánnější. V nesčetných osobních setkáních vyslovovali jednotlivci politování nad rozdělením republiky i víru, že přátelé z Čech a Moravy nezapomenou, že jsme byli v jedné republice a že k sobě vzájemně patříme mnohem více, než ke skupině či národu kteréhokoliv jiného státu v sousedství. Nejednou jsem zaslechl, že největší radost z rozdělení mají starší, ale i ti mladší slovenští emigranti v zámoří, tedy ti, kteří si samostatnost spravují své komplexy, ale nemusí každodenně

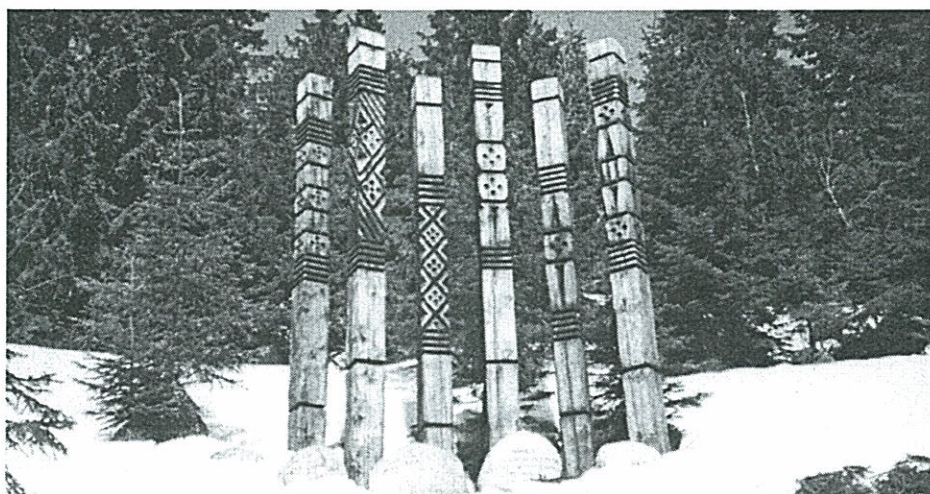
pocívat nepříznivé důsledky této skutečnosti. Většinou si lidé uvědomují nevratnost historie a přejí si jen, aby cesta vpřed, která nám umožní především v lidské rovině opět snadnější sblížení, byla co nejkratší. Často byl slyšet i nekritický obdiv ke všemu, co je v České republice jiné než na Slovensku. Pro všechny přítomné, včetně státního tajemníka ministerstva školství, znělo neuvěřitelně, že na naší Fakultě elektrotechniky a informatiky je studentským poradcem děkana Slovák. Zazněly i pochybnosti o tom, zda by se některá tamní škola zajímala o památník svých studentů na druhé straně bývalé republiky tak, jak se o něj zajímáme my. Zní to pěkně, ale je to i zavazující!

Pár desítek metrů pod hřebenem Kubínské Holi je památník našich studentů. Tvoří ho šest dřevěných sloupů, šest kamenů se jmény studentů a kamenem se stručnou zprávou o neštěstí. Stojí stranou stezek, asi 300 metrů vpravo nad novou chatou, která byla vybudována po staré vyhořelé, v níž byli tehdy ubytováni naši studenti. Je od něj krásný pohled na panorama Roháčů, přes Choč nad Kubínem, až po Šíp nad Královami. Není však zcela zapomenut. V jamím sněhu byly zřetelné stopy náhodných návštěvníků a zelené větve smrku vložené na kameny svědčily o tom, že lidé mají cit a nezapomínají. Půjďte-li někdy touto nádhernou krajinou, nezapomeňte se zastavit.

Od postavení památníku uplynulo 25 let. O jeho nejnuttnější údržbu se stará zčásti chatař Edo Schelling, který byl chatařem již na staré chatě a byl svědkem celé tragédie, i několik pamětníků a našich dobrých přátel z Dolného Kubína, mezi něž patří především bývalý ředitel gymnázia a dlouholetý přední sportovní činovník a organizátor memoriálu pan Friderich Krammer.

Nastává čas, kdy by fakulta a škola měla pomyslet na odbornou revizi památníku a na nezbytnou zevrubnější údržbu a obnovu časem, větrem, sněhem, sluncem i vodou scházejícího památníku. Je to památník našich studentů, z nichž mohli vyrůst vynikající inženýři a možná i naši kolegové. Za nedlouho by dosáhli padesátiletí!

doc. ing. Jan M HONZÍK, CSc.

Památník studentů VUT

Rektorát informuje

• Nově jmenovaní profesori VUT

Ve čtvrtek 25. května byly ve velké aule Karolina slavnostně předány dekrety osmdesáti jedna nově jmenovaných profesorů vysokých škol, z nichž pět bylo z Vysokého učení technického. Blahopřejeme.

prof. RNDr. Pavel CHMEL, DrSc. (FS VUT)
pro obor fyzika

prof. ing. František KAVIČKA, CSc. (FS VUT)
pro obor mechanika

prof. ing. František RYBNÍKÁŘ, CSc. (FT VUT)
pro obor plastikářská technologie

prof. ing. Petr SCHNEIDER, DrSc. (FS VUT)
pro obor procesní inženýrství

prof. ing. Břetislav TEPLÝ, CSc. (FAST VUT)
pro obor stavební mechanika

• EDIČNÍ RADA

Do 15. května bylo na VUT podáno 57 přihlášek projektů do edičního fondu, jehož výše pro letošní rok činí 1,5 mil. Ediční rada, která je pověřena rektorem fond rozdělovat, vybrala z přihlášených projektů 24 titulů pro vydání. U dalších 13 titulů po nezbytné úpravě technických detailů podkladů pro tisk zváží ediční rada možnost jejich vydání s podporou edičního fondu do konce července. U šesti z vybraných titulů předpokládá ediční rada velký zájem odborné veřejnosti, proto budou tituly vydány ve větším nákladu a distribuovány podle zájmu i do sítě prodejen knih mimo VUT. Ediční rada rovněž zamýšlí vydat tyto tituly v jednotné reprezentativní úpravě, která by se stala základem nové ediční řady VUT.

• GAUDEAMUS

Veletrh pomaturitního vzdělávání GAUDEAMUS '95 se na brněnském výstavišti uskuteční ve dnech 18. až 21. října 1995.

• ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA

V ústřední knihovně VUT došlo k následujícímu přečíslování telefonních linek:

4214 1301:	Nataša Jursová
4214 1302:	Marie Davidová ing. Miroslav Lízal
4214 1303:	Marie Čudová Jana Vrbová
4214 1304:	informační služba
4221 7454:	fax, telefon Marie Davidová, Miroslav Lízal

• KURS EKOLOGICKÉHO MINIMA

Do 31. července je možné podat přihlášky do kursu ekologického minima, který v termínu 11. až 15. září pořádá ústav chemie a technologie ochrany životního prostředí Fakulty chemické VUT.

Kontaktní adresa: FCH VUT, Veslařská 230, 637 00 Brno, tel. 43210394-6, fax: 43211101, e-mail: masek@fch.vutbr.cz

Ve dnech 23. a 24. května proběhla v areálu Fakulty strojní VUT mezinárodní konference Studentské tvůrčí činnosti, kterou fakulta pravidelně organizuje již od roku 1992.

Do letošního 4. ročníku postoupilo celkem 72 studentských prací, což je o deset více, než bylo v loňském roce. Také počet vysokých škol, které se do akce zapojují, každým rokem roste - letos to bylo šest technických univerzit z České republiky a již tradičně Slovenská technická univerzita z Bratislavy. Velký nárůst přihlášek zaznamenala zvláště sekce doktorandů, která byla poprvé otevřena v loňském roce, a tak organizátoři uvažují, že v příštím ročníku by tato sekce byla oborově specifikována. Rozdělení sekcí bylo i v tomto roce inovováno: sekce informatika-experiment byla rozdělena do dvou samostatných skupin. Vedle uvedených sekcí studenti již tradičně soutěžili v sekcích konstrukční a technologické.

Rada STČ konferenci organizuje za podpory jedenácti výrobních podniků, které mají jednak možnost se na konferenci prezentovat a jednak mohou využít příležitosti umístit na celý měsíc své informační panely ve vestibulu fakulty.

Studentská tvůrčí činnost

Motto:

Tvůrčí činnost je protikladem šablonovitě, stereotypní činnosti, založené na opakování věcí známých z dřívějška.

Je to činnost, která spoutává fantazii a dává jí reálný obsah, takže přináší nové dosud neexistující.

Co se týče úrovně přihlášených prací a vůbec vystoupení studentů na konferenci je předseda Rady STČ doc. ing. František Pochylý, CSc. každý rok příjemně překvapen, jelikož může konstatovat, že úroveň projektů se po všech stránkách zvyšuje. V současné době, kdy se často konstatuje pasivita studentů k dění na škole, má doc. Pochylý oprávněně radost, že on sám se setkává s opakem. Přicházejí se za ním přihlásit sami studenti, a to i ze škol, kde se STČ neorganizuje. Proto doc. Pochylého mrzí, že z osmi fakult VUT se STČ zúčastňují jen dvě - vedle organizující strojně je to Fakulta elektrotechniky a informatiky. Na této fakultě díky doc. ing. Zdeně Rabové, CSc. z ústavu informatiky a výpočetní techniky FEI VUT, je STČ perfektně organizačně zajištěna. Rovněž spolupráce Vojenské akademie v Brně si doc. Pochylý váží, zvláště oceňuje pomoc při vypracování oponentních posudků, za což patří dík především proděkanu pro vědu VA doc. ing. Oldřichu Navrátilovi, CSc.

Ceny pro studenty uvolnila Nadace FS VUT: vítězné práce sekcí a cena děkana byly odměněny částkou 1000 korun, druhá a třetí místa a ceny proděkana pro vědu a výzkum a cena předsedy Rady STČ sumou 500 korun. Vítězné práce budou publikovány v časopise Inženýrská mechanika.

(red)

Výsledky:

Cena děkana FS VUT:

ing. Jiří KOUTNÍK - VUT v Brně

Cena proděkana pro vědu a výzkum FS VUT:

Ivan ŠIMONÍK - VUT v Brně

Cena předsedy Rady STČ:

Jan JÁRA - ZU Plzeň

Sekce doktorandi:

1) ing. Viktor NĚMEC - VUT v Brně

2) ing. Tomáš ČURDA - ČVUT v Praze

3) ing. Václav STREJČ - ČVUT v Praze

Sekce konstrukční:

1) Radek LEKEŠ - VUT v Brně

2) Kryštof PEŠL - ZU Plzeň

3) Martin BABÁK - VUT v Brně

Sekce technologická:

1) Oskar ZEMČÍK - VUT v Brně

2) Aleš NOVÁK - VUT v Brně

3) Luboš MAZÚREK - VUT v Brně

Sekce experiment:

1) Libor POL - VŠB Ostrava

2) Jan VAJDA - TU Liberec

3) Ivo JISKRA - VŠB Ostrava

Sekce informatika:

1) Martin HUJA - ČVUT v Praze

2) Pavel MASLOWSKI - VŠB Ostrava

3) Renata WÁGNEROVÁ - VŠB Ostrava

FaVU poprvé

"Dnešní den, 30. května 1995, je dnem slavnostním pro naši fakultu," řekl na vernisáži výstavy prací studentů Fakulty výtvarných umění její děkan prof. Vladimír Preclík. Jak již sám název výstavy *FaVU poprvé* napovídal, jednalo se o vůbec první výstavu studentů této fakulty, z nichž služebně nejstarší dokončují v současné době třetí ročník, a tedy současně o první výstavu studentů-výtvarníků na Vysokém učení technickém.

Uvědomění si této historické skutečnosti se promítlo do proslovů obou slavnostních řečníků vernisáže - rektora VUT prof. Vavřína a děkana fakulty prof. Preclíka. Rektor Vavřín řekl, že výtvarných výstav je celá řada, ale tato je pro nás - jako VUT - svým způsobem specifická. Vznik a otázka právoplatné příslušnosti FaVU k VUT provázelo a provází řada polemik, námitek, které se mnohdy podle prof. Vavřína opírají o reálnou skutečnost. "Myslím," uvedl rektor, "že tato výstava dá nejlépe odpověď na všechny tyto polemiky a diskuse. Ponechme odborníkům diskusi o tom, jaká je kvalita - odborná kvalita, umělecká kvalita těchto děl - pro nás jako vedení VUT je důležité, že tato fakulta jde tímto činem se svou kůží na

trh." Na závěr svého krátkého proslovu řekl prof. Vavřín, že by byl bych rád, kdyby všechny fakulty přistoupily k evaluačnímu procesu se stejným elánem a stejnou ochotou jako Fakulta výtvarných umění.

Děkan fakulty Preclík vzpomenu při vernisáži svého inauguračního proslovu, ve kterém uvedl, že otevřením fakulty dochází k doteku dvou světů: světu přesnosti, neodvolatelných výpočtů, logiky se světem pravděpodobností, intuice, tajemství a poezie. "Hned jsem se ptal," řekl prof. Preclík, "jsou-li tyto dva světy nesmiřitelné, nebo naopak. Dnes chceme zdůraznit, že my tyto dva světy za nesmiřitelné nepovažujeme. Ať se tedy tato výstava podobá doteku, ale spíše doteku mužských dlaní, než doteku křehkému."

Na výstavě, která v aule na Rektorátě VUT potrvá do 23. června, se představili studenti všech sedmi ateliérů fakulty - ateliéru sochařství, ateliéru malířství, ateliéru kresby a grafiky, ateliéru video-multimedia-performance, ateliéru konceptuálních tendencí, ateliéru grafického designu a ateliéru průmyslového designu.

(red)

Na vernisáži výstavy promluví rektor VUT prof. Vavřín a děkan fakulty prof. Preclík

Foto. Přemysl Janíček

Školící centrum informačních technologií

V pátek 19. května byla v areálu Fakulty elektrotechniky a informatiky VUT na Božetěchově ulici otevřena první učebna Školícího centra informačních technologií. Záměrem zřizovatelů, kterými jsou Fakulta elektrotechniky a informatiky VUT, firma AutoCont Brno, spol.s.r.o. a firma ApS, spol. s.r.o., je, aby se nově vybudovaná učebna stala základem široce koncipovaného centra, jež by účinně poskytovalo veřejnosti stále nezbytnější pomoc v oblasti informačních technologií.

Nová učebna, vybavená špičkovou technikou, vznikla nákladem více než 1,5 mil. korun, přičemž FEI VUT se na této sumě podílela pouze částkou 150 tisíc korun. Ostatní dva partneři si jsou totiž dobře vědomi toho, že spojením s akademickým prostředím fakulty získává centrum k dispozici prvotřídní odborníky jako ty nejpovolanější školitele kursů a, jak zaznělo i v proslovu ředitele firmy ApS RNDr. Lubomíra Ptáčka, nejobtížnější ve školících aktivitách není investice finanční, nýbrž investice do výchovy odborníků. "S trochou básnické licence bych si dovolil zažertovat," dodal ředitel Ptáček, "že teprve nyní naplňujeme jedno z hesel pětileté bývalého režimu blahé paměti o sepětí teorie s praxí."

Co se týče technického vybavení, je v učebně k dispozici nejmodernější výpočetní a projekční technika. Instalováno je zde 11 stanic typu PC

- částečně s procesory 486, částečně s procesory Pentium, pamětí o velikosti 16 MB, barevnými 15" monitory a grafickými kartami s chipem S3. Stanice jsou lokálně propojeny na server vybavený také procesorem Pentium a 32 MB pamětí, síť je dále napojena na školskou síť a do Internetu.

Učebna je vybavena dvěma projekčními plochami od firmy Da-Lite. Hlavní projekční plocha je pevně zabudovaná parabola o rozměru 175 x 135 cm s dokonalou odrazivostí. Pomocná projekční plocha je stahovací plátno 180x180 cm s možností korekce trapézového jevu (tj. lichoběžníkového tvaru promítaného obrazu). Rovněž je v učebně k dispozici posuvný lištový systém dvou bílých tabulí o rozměru 150x100 cm.

K projekci slouží dva zpětné projektoři od firmy Liesegang, z nichž HR 654 speciál (světelný tok 8000 lm) s barevným LC displejem TFT-836 může přenášet 16,7 milionů aktivních barev s rozlišovací schopností 800x600 bodů.

Nemalá pozornost byla věnována i architektonickému řešení učebny. Snahou bylo vyhnout se obvyklé technické šedi podobných zařízení a naopak vytvořit příjemné pracovní prostředí umožňující bezprostřední kontakt posluchačů s přednášejícím a současně dostatek soukromí pro každého posluchače.

V současné době centrum nabízí více než třicet typů školení od základních kursů ovládání počítačů přes produkty k vybavení moderních kanceláří, operační systémy MS-DOS, MS Windows a Unix, počítačové sítě až k databázovým a specializovaným informačním systémům. Poslední novinkou je kurs Windows 95, nejnovější produkt vývojových laboratoří firmy Microsoft. Zaměstnanci VUT mají na všechny nabízené kursy volný vstup k tzv. odposlechu - ale je nezbytné se telefonicky předem domluvit ve firmě ApS (tel. 740 741).

Studentům inženýrského studia Fakulty elektrotechniky a informatiky (obor informatika a výpočetní technika) je učebna k dispozici každý den po 16 hodině a ve dnech, kdy zde neprobíhá školení, i během dopoledne.

(red)

Děkan FEI VUT doc. Kazelle přestřižením pásky otvírá první učebnu nově budovaného Školícího centra informačních technologií

Foto: Přemysl Janíček

Soutěž pro studenty

Divadelní ústav a Městské divadlo Zlín vyhlašují

SOUTĚŽ

o nejlepší kritické hodnocení inscenace Zlaté sezóny 1995/1996 Městského divadla Zlín pro studenty vysokých škol.

Úkolem soutěžících je písemně formou kritiky, úvahy nebo jinou zvolenou formou hodnotit a provádět analýzu inscenací Zlaté sezóny či jejich jednotlivých složek (herecký výkon, režijní dramaturgický přístup, případně analýza práce výrazné herecké osobnosti v průběhu sezóny, zaměření na výtvarnou, hudební nebo jinou složku inscenace, rozbor diváckých reakcí apod.).

Porota nebude přihlížet k tomu, zda se v předložených textech vyskytnou názory kritické či pochvalné, podstatné bude kvalifikované zdůvodnění vlastních názorů a celková úroveň práce.

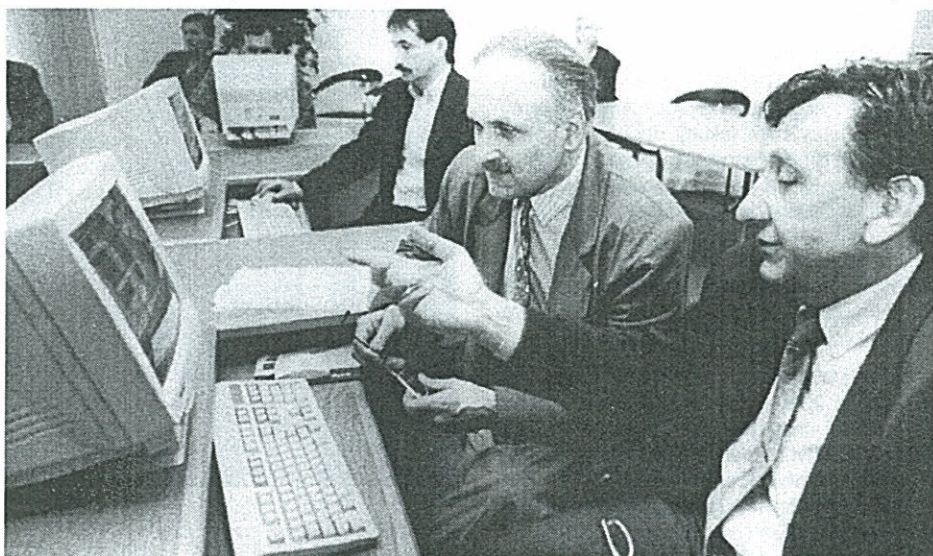
Odborná porota ocení nejlepší kolekci prací částkou 10 tisíc Kč. Porota může tuto cenu rozdělit.

Městské divadlo Zlín uhradí účastníkům soutěže nákladné na cestovné hromadnými prostředky, zajistí nocleh a vstupenky na představení.

Účastníci soutěže mohou předkládat své práce nejpozději měsíc po odehrané premiéře.

Bližší informace a přihlášky:

Kateřina Fitzová
Městské divadlo Zlín
tř. T. Bati 4091
761 87 Zlín

Pohled do učebny Školícího centra informačních technologií

Obrázek z Holandska

Protože ve dnech 25. a 26. dubna 1995 se holandským Delftu konalo sympozium nazvané "Crossing Borders", bylo by na pováženou, aby nikdo z takzvaného Východu ty hranice nepřekřčil.

A tak dva studenti leteckého ústavu Fakulty strojí VUT vyrazili na více než 1000 km dlouhou cestu autobusem, aby se dozvěděli něco o tom, jak se na takzvaném Západě představují spolupráci v oblasti letectví a kosmu.

Oba dva studenti už Delft a jeho univerzitu znali, protože měli to štěstí vykonat zde půlroční stáž v rámci projektu Temp us, kdy letecký ústav navázal první kontakty nejen s univerzitou v Delftu, ale i univerzitami v německém Braunschweigu, anglickém Bristolu a skotském Glasgow. A tak z návštěvy sympozia vykrystalizovalo i oprášení starých známostí a přátelství.

Holandsko je zajímavá země. Je to plošina, ale pojedete-li třeba na hojně se vyskytující kole, díky silnému větru si budete připadat jako na Českomoravské vysočině i hůře.

Je to i země paradoxů. Při delším pobytu si všimnete, že to, co je na Holandsku proslavené, je buď těžké najít nebo je to drahé. Holandsko je třeba známé svými větrnými mlýny, ale je poměrně velký problém nějaký najít. Sýry, dřeváky i Bols jsou až moc drahé. Ve směsi národů, žijících na území místy i pod hladinou moře, je někdy problém najít i typického Holanďana nebo Holanďanku. Navíc je moře studené a lidé tak trochu také.

Jenže kdo tu zemi pozná více a trošičku se mu podaří prolomit tu chladnou slupku místních lidí, ten je odsouzen k tomu, aby se znovu vracel.

Delft Technical University, jak tvrdí Holanďané, není jen jednou ze tří nejlepších univerzit v Evropě, ale rovnou tou nejlepší.

Její základ se objevil už v roce 1842, kdy několik významných strojírenských podniků založilo technickou školu, která v té době byla spíše na úrovni střední školy.

Dnes má delftská univerzita 14 fakult, ročně spolkne více než 600 milionů gouldenů a kromě spousty řádných studentů měla v roce 1994 i 107 PhD studentů. Fakulty of Aerospace Engineering má v dnešní době více než 1200 studentů studujících širokou škálu oborů letectví i kosmu.

Nejen u nás, ale i v Holandsku se dostává školství do krize, plynoucí hlavně s omezení dotací. Například výše zmíněná fakulta, která je jedinou fakultou s touto specializací v zemi, je už dlouhá léta dotována jak státem, leteckými továrnami, v první řadě továrnou Fokker, tak dopravními společnostmi, především světově známou KLM.

Nyní jsou tyto dotace skromnější, také např. proto, že 51 % akcií továrny Fokker patří německé DASA, která samozřejmě více podporuje německé univerzity.

Co se vlastně dalo slyšet za studentské vstupné 40 gouldenů na Crossing Borders Symposium?

První den na úvod to bylo pár uvítacích slov zástupců pořadatelů. Kromě Ir. Schoeverse, který zastupoval KLM-ERA Helicopters, to byli prof. Wakker, rektor Delft Technical University a prezident dvou studentských asociací, delftské "Leonardo da Vinci" a mezinárodní "EUROAVIE". Co je typické pro "Západ"? Oba prezidenti byli studenti.

Obsah všech příspěvků na sympoziu byl zaměřen na spolupráci, ať už výrobců nebo vý-

zkumných institucí, univerzit, leteckých dopravců, schvalovacích a kontrolních organizací a v neposlední řadě na kooperaci v oblasti výzkumu a dobývání kosmu.

Bylo by zdouhavé a zbytečné vyjmenovat všech sedmáct přednášejících z Holandska, USA, Švédska, Japonska, Německa, Velké Británie a Francie.

Ty dva dny byly dlouhé a náročné, ale zajímavé a poučné. Byl to i povznášející pocit být na opravdovém mezinárodním sympoziu a věříme, že to nebylo naposled, kdy studenti naší vysoké školy mohli být u toho.

Bohumír STRNAD
ing. Pavel RŮŽIČKA

Sauna

Chtěl bych vám představit Brněnský saunaklub s novým oficiální sídlem v Bystrci na ulici Jakuba Obrovského 2. Brněnský saunaklub je dobrovolnou zájmovou organizací, určenou především rodičům a prarodičům s dětmi, ale i ostatním partnerským dvojicím s dětmi i bez nich.

Cílem klubu je plnohodnotný život jeho členů, jejich společenské a osobní vyžití, zdravá životospráva, otužování, péče o duševní i fyzickou kondici a upevnění rodiny.

Náplní činnosti klubu je pravidelné saunování, celoroční turistika, cykloturistika, společenská a osvětová činnost.

Náš klub existuje již přes třicet let. Za tu dobu toho mnoho prožil. Mimo jiné se intenzivně podílel na výstavbě sauny v Medlánkách. Teď o ni zase pro změnu přišel. Bereme vše s humorem a s nadějí v lepší zítřky. Učíme se však předcházet nepříjemným překvapením. A tak i proto mi dovozte jednu upřesňující poznámku vynucenou zkušenostmi z let posledních. Náš klub není v žádném případě cílenou erotickou záležitostí! Tímto upřesněním bych chtěl předejít na jedné straně obavám těch plachých, na druhé straně většímu či menšímu rozčarování zbývajících.

Pokud ve vás vznikl zájem, máme možnost nabídnout omezenému počtu členství v našem klubu. Tato možnost vznikla v souvislosti s nuceným přestěhováním klubu z Medlánek do Bystrce, po kterém se ukázalo, že nemáme plně využítu kapacitu sauny (5 hodin) a tím se prodražuje její provoz.

My sami máme zájem o lidi citově nezanebrané, kteří mají, navzdory všemu, pořád ještě srdečný a upřímný vztah k přírodě a k lidem, kteří mají radost nejenom z toho, že dostávají, ale také z toho, že dávají a kteří si chtějí každý týden udělat pěkné odpoledne. Nejde však jenom o chtění. Musíte ještě zvážit, zda na něco podobného vůbec máte! Zda si můžete dovolit každý týden věnovat několik hodin svému zdraví a intimnímu posezení s dětmi a přáteli. Zamyslete se tedy nad žebříčkem svých hodnot, nad tím, kdo vlastně jste, kde jste se tady na tom světě vzali, kam chcete dojít a tak podobně. A pak se asi někteří z vás ozvou. Věříme, že mezi těmi, kteří se správně rozhodnou bude i pár těch správných pro nás. Těšíme se na ně!

Kontaktní adresa: ing. Zdeněk Kaplan, CSC.
katedra spalovacích motorů a motorových vozidel FS VUT
tel. zaměstnání: 4114 2267, domů: 740 638

Vysokoškolský aeroklub VUT Brno

Dne 25. ledna 1994 byl zaregistrován Vysokoškolský aeroklub v Brně. Jeho hlavním úkolem je rozvoj letectví, zejména na vysokých školách, přičemž bychom chtěli navázat na tradici plachtového odboru Vysokoškolského sportu Brno. Vysokoškolský sport Brno tento odbor založil v letech 1932 - 1933. V roce 1934 ve spolupráci s Masarykovou leteckou ligou a Moravským aeroklubem vystavěli svahové letiště v prostoru obce Čebín nad zrušenou vápenkou. V těchto prostorách byly ihned po dostavění zahájeny kurzy pro získání zkoušek typu "A", "B", a "C". V té době byl také dokončen první větroň VSB-1. Stavba větroňů úspěšně pokračovala až do války. Posledním typem byl na tehdejší dobu úspěšný výkonný větroň VSB-35 "Žebravý student". Po válce došlo na krátký čas k obnovení činnosti. Po únoru 1948 však došlo v rámci reorganizace k začlenění do DOSLETU a splynutí s Moravským aeroklubem v Medlánkách. V současné době probíhá jednání ohledně potřebných prostor pro vlastní činnost aeroklubu. Pro začátek jsem našel pochopení a zájem na půdě leteckého ústavu VUT v Brně. Od roku 1995 též spolupracuje s Českou asociací akademických technických sportů v Praze, která nám již přislíbila zejména finanční pomoc. Vysokoškolský aeroklub není určen pouze pro studenty vysokých škol, ale též pro zaměstnance vysokých škol a pro nejširší veřejnost zájmově se o leteckou činnost.

Hlavními cíli aeroklubu jsou:

- podpora amatérské stavby letadel
- vývoj a stavba vlastních typů letadel (zejména kluzáků a ultralehkých letadel)
- spolupráce s obdobnými organizacemi v tuzemsku i zahraničí
- spolupráce s vědeckými a výrobními organizacemi
- spolupráce s aerokluby
- nakladatelská činnost v oblasti letecké literatury
- organizování výcviku a vlastní letecké činnosti pro členy.

Kontaktní adresa pro případné zájemce o činnost ve Vysokoškolském aeroklubu, případně zájemce o spolupráci:

Vysokoškolský aeroklub Brno
Letecký ústav FS VUT
Technická 2
616 69 Brno
tel.: (05) 4114 2228
fax.: (05) 4121 1662
e-mail: pistek@kinf.fme.vubr.cz

Technologický park: co nového?

Posunuli jsme se o rok dál a stojí za to zrekapitulovat, co se v jeho průběhu událo:

Nastoupil nový ředitel, pan Roger Still a přestěhoval se do Brna. Jeho přítomnost i osobní vlastnosti umožnily vyřešit několik problémů mezi VUT a CTPB, které se datovaly již z doby založení Parku (neuskutečněné platby).

S malým zpožděním proti harmonogramu byla vybudována první stavba Technologického parku, tzv. Kaplanova budova. Dne 14. července proběhne její slavnostní otevření, určené především pro tisk, reprezentace nejrůznějšího druhu (velvyslance a pod.) a potenciální a skutečné partnery firmy. Počítá se s tím, že by se v menším rozsahu připravila podobná akce ("Den otevřených dveří") i pro zájemce z řad zaměstnanců školy. Odborníky je kvalita budovy velmi dobře hodnocena.

Rozběhl se v širokém záběru marketing a přinesl překvapivé zjištění: zájem českých firem převyšuje zájem firem zahraničních. Tomu se přizpůsobila i strategie dalšího rozvoje Parku. Jeho vedení chce nabízet i méně luxusní, levnější prostory, dostupné i silnějším českým společnostem. V současnosti se jedná o pronájem prostor v Kaplanově budově asi s 5 firmami. Spolupracující realitní kancelář odhaduje, že během několika měsíců by měla být budova zcela obsazena. Další budovy v zóně 1a budou zřejmě reagovat svým vnitřním uspořádáním na poměrně častou poptávku po prostorách 50 až 200 sqm, které Kaplanova budova s ohledem na své vnitřní uspořádání nemohla uspokojit.

Roste i zájem o výstavbu v zóně lehké výroby. Je-li dohadování o pronájmu v Kaplanově budově záležitost složitá a časově náročná, platí to dvojnásob o podobném procesu, jde-li o projekt a výstavbu budovy podle požadavku zákazníka. I zde je v jednání cca 6 vážných zájemců, s nimiž je nutno projít požadavky, navrhnout příslušný pavilon architektonicky a vypočítat jeho cenu, upravit návrh podle připomínek zákazníka a znovu jednat o cenových relacích, nechat zpracovat prováděcí projekt, absolvovat všechna nezbytná schvalovací řízení, a pak teprve zahájit stavbu. Situace je zkomplikována tím, že pro celé území není dosud schváleno dopravní řešení. V něm se střetávají protichůdné požadavky parku, VUT (klidová zóna v bezprostředním okolí budovy Meopta), Dopravního podniku města Brna (autobusové garáže na Hudcové) a městské části Královo Pole, zastupující mj. zájmy vlastníků rodinných domků, kolem nichž v časných ranních hodinách k nelibosti bydlících vyjíždějí autobusy do ranní dopravní špičky. Zejména v zimních měsících, po noci strávené na otevřené odstavné ploše, představují skutečnou ekologickou lahůdku. Rozvoj infrastruktury by měl být hrazen z městského rozpočtu, takže i magistrát pečlivě hlídá, aby řešení bylo spíše levné než uspokojující všechny zúčastněné.

Po tříleté pauze se o Park znovu začínají opatrně zajímat i japonské firmy.

Poslední významnou změnou bylo pak nahrazení britského ředitele CTPB českým. Od května je ve funkci potvrzen ing. arch. Luboš Kočí, který byl u projektu Parku již od jeho zrodu.

Je na místě říci pár slov k filosofii a ke strategii rozvoje Parku. Často se setkávám s nepochope-

ním některých základních skutečností. Do určité míry za to může i terminologická nejednotnost.

V literatuře není vymezení typu Parku ustálené. Sám pojem Park označuje prostor, v němž lze soustředit a rozvíjet vzájemně se podporující podnikatelské aktivity. Ve světě velmi dobře prosperuje řada podnikatelských parků (business parks), např. Aztec Park v Bristolu, nebo Stockley Park v těsné blízkosti letiště Heathrow u Londýna. U nás takové méně luxusní soustředění představuje např. budova Cheposu (nabídka kancelářských prostor), v Praze byl podnikatelský park vytvořen v areálu Motorletu (kancelářské a výrobní prostory).

Měřeno obsahem inovačních aktivit stojí na opačném konci škály výzkumný park (research park, science park). V USA je cílevědomě budují univerzity, protože i zde je žádoucí oddělení výuky od transferu technologie či know-how do komerčních projektů. Podobně je koncipován Warwick Science Park v Coventry, nebo Cambridge Science Park, oba ve Velké Británii. U nás by snad srovnání snesl Vědeckotechnický park Akademie věd ČR v Praze, jehož založení mj. dokládá významný posun v náhledu na funkci Akademie věd.

Naproti tomu pojem Technologický park je tak trochu rozmazaný. Naše Společnost vědeckotechnických parků sice atestuje předložené projekty podle míry inovačních aktivit a budí tím dojem, že jinak nelze. Ve skutečnosti však o charakteru Parku rozhoduje investor a jeho zájmové priority. Je to přirozené. Chci-li pomoci začínajícím firmám tím, že jim vybuduji inkubátor a že pro ně odstupňuji nájemné, musím pro to zabezpečit finanční zdroje. Zisky z této činnosti jsou nepřímé (odvody daní těch firem, kterým inkubátor umožní přežít léta těžkých počátků, změna struktury regionální ekonomiky, nové pracovní příležitosti vyvolané až v etapě růstu již stabilizovaných firem odcházejících do nechráněného prostředí ap.) a musím počítat s tím, že inkubátor sám bude spíše ztrátovou záležitostí, vyžadující trvalé dotace. Z tohoto důvodu mají na jejich vybudování zájem především magistráty.

Buduje-li podobný park univerzita, má zájem na jeho prosperitě především proto, aby zisky reinvestovala do výzkumných programů, do vybavení, případně do rozvoje studentských a společenských činností: i ty dotvářejí "image" školy a mohou ovlivnit zájem potenciálních studentů jít studovat právě sem, na tuto školu.

Zcela jinak se situace vytváří, vstoupí-li do hry soukromý kapitál, který je v našem případě představován firmou Bovis. Ten si může dovolit být daleko velkorysejší co do objemu finančních investic, o to přísněji ale sleduje ryze komerční charakter projektu. Jeho priority jsou prostě jiné, než priority ostatních partnerů. To je třeba mít na mysli, posuzujeme-li konkrétní chování společnosti a meze jejích možností. Nicméně, vedení společnosti se nijak nebrání tomu, aby charakter Parku byl inovační: proč ne? Když ale o něj nebudou mít zájem ty správné firmy, nabídne jej i těm "méně správným". Ostatně, škola může svým chováním ovlivnit příliv žádoucích partnerů. Jak, o tom za chvíli.

Není ostatně tak zcela jednoznačné, co je a není žádoucí. První firmou, která podepsala nájemní smlouvu, byl Siemens, přesněji řečeno ta jeho složka, která prodává telekomunikační

zařízení ve střední Evropě. A už bylo slyšet poznamky, že když lze pronajmout prostory takovéto firmě, tak je už lze pronajmout komukoliv. Jejich autoři pominuli dva důležité momenty. Jednak, v zahraničním marketingu hrají jména velkých firem mezi nájemci rozhodující úlohu. Svědčí o kvalitě projektu: Siemens nepůjde kamkoliv. Ten druhý prvek je vnitropodniková informace o Parku. Je faktem, že již další dvě divize téže firmy jednají o umístění v Parku, jedna v industriální zóně, druhá v Kaplanově budově.

Podobně by mohl být odsouzen projekt výstavby skladovacích prostor v industriální zóně pro jistou německou firmu, pokud není znám její celkový záměr. Tím je přenesení výroby do ČR v průběhu tří let. Jenomže firma už tady obchoduje a potřebuje brzy sklady náhradních dílů. Rozhodne-li se pro Technologický park, budou sklady a kanceláře vystavěny s předstihem. Nebude-li k tomu Park svolný, půjde jinak.

Vysloví-li se firma na konci jednání, že do Parku nepůjde, není to žádná tragédie. Vyplyvá z prosté statistiky, že musí být více odmítnutých nabídek než přijatých. Představte si, že máte dost peněz na to, abyste si koupili rodinný domek. Kolik si jich prohlédnete dřív, než se rozhodnete? Tři? Pět? Pak ovšem musíte odmítnout dvě (nebo čtyři) nabídky a jen jednu přijmete. Jistěže relativně vysoká cena nájemného zvyšuje pravděpodobnost, že zájemce půjde jinak. Jenže vzhledem ke kvalitě nabízených prostorů je ta cena přiměřená. Navíc, sama tato skutečnost se podílí na tom správném profilování Parku. Firma, která chce budovat jen sklad, najde mnoho levnějších příležitostí v Brně i okolí. Jakoby v ceně byla započtena i blízkost VUT, která může být důležitá právě pro firmy s inovačními aktivitami.

Žádný ze zahraničních Parků, které jsem měl tu možnost navštívit, nejevil známky synergie dříve, než za 5 až 8 let. Ještě pořád je celé území toho našeho spíše "middle of nowhere", jak říkají Angličané, lišky tu dávají dobrou noc. Chybí tu možnost naobědvat se, nakoupit, vybavit co třeba na poštu, prostě najít podpůrné činnosti někde blízko, abych neztrácel čas cestováním do města a zpět. Pro první firmu je nemá smysl budovat. Pro prvních deset firem snad, pro třicet firem už zcela určitě. Obrátíme se trpělivostí - koneckonců nejsme to my, kdo nese riziko. Zatím budování Parku peníze víc polyká, než generuje. Přesto jeho vedení vidí horizont 3 let jako dostačující k tomu, aby se dostalo "z oblasti červených čísel", tedy do převahy zisku. Je nepochybné, že přitažlivost Parku časem, spolu s jeho rozvojem, bude narůstat.

Zbývá poslední bod, o němž se chci zmínit a tím je způsob, jak lze ovlivnit profil Parku tak, aby to odpovídalo představám VUT. Je možno jít v podstatě dvoji cestou.

Tou první je důsledné využívání renomé VUT v marketingu, který CTPB provádí v zahraničí. Znamená to zpracovat co možno objektivně, v čem jsme silní, v čem můžeme nabídnout know-how na standardní nebo lépe nadstandardní evropské úrovni. To má máloco společného s mnoha kilogramy materiálu, zpracovávanými pro studii proveditelnosti TP před 4 lety, v nichž se reálná nabídka prolínala se žádostí o granty a se zbožnými přáními. Důležitá je informace, pro které zahraniční firmy jsme již něco udělali nebo

(Pokračování na str. 7)

TPB: co nového?

(Dokončení ze str. 6)

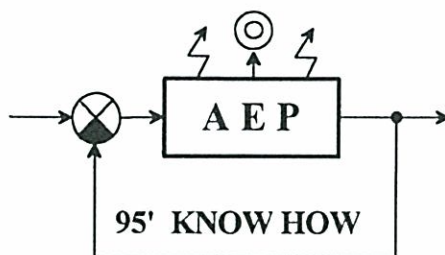
právě děláme, tzv. reference. Je možno propagovat CTPB na cestách do zahraničí, při jednání s akademickými i neakademickými partnery. Není problémem se před odjezdem vybavit potřebnými propagačními materiály. V jednání je dohoda mezi VUT a vedením CTPB o zprostředkovatelských odměnách za firmy, které pracovníci VUT dovedou k jednání a které nakonec v Parku zakotví.

Tou druhou cestou je navrhované rozdělení dvou projektů, prestižního CTPB, budovaného podle poptávky v zahraničí i u nás, v podstatě podle původní studie firmy Bovis a podle jejích zásad, a skromnějšího, dejme tomu výzkumného parku kombinovaného s inkubátorem, který by preferoval potřeby města, regionu a školy a byl městem trvale nebo alespoň dlouhodobě dotován, například reinvestováním zisků z projektu CTPB. Park, či spíše parčík tohoto typu už lze budovat odzkoušenou iterační metodikou mapování inovačních potřeb silných firem a nabídky VUT či výzkumných ústavů. Přítomnost CTPB pak zvyšuje šanci i tohoto projektu "komplementárního". Silné firmy - nájemci se mohou stát zákazníky firem nově ustavených. Tady už si můžeme diktovat, které firmy ano a které nejsou dostatečně odborně fundované. Připravuje se projekt Tempus, v jehož rámci bychom se měli přiučit od partnerů z UK, Německa a Švédska, jak se transfer technologií organizuje na jejich školách. I zde trpělivost přináší růže. Firma Salford University Business Services Ltd., která je dnes v Anglii skutečným pojmem a v podstatě garantuje vzdělávání odborníků na transfer technologií, dnes čítá po 25 letech činnosti zhruba stovku zaměstnanců na plný úvazek, nepočítaje v to externisty. Její vznik umožnila vládní dotace, která po 5 let hradila náklady firmy. Stejný projekt probíhal na dalších 6 universitách. Přesto ani po této době nikde tato činnost nebyla ještě zisková. Jediný Salford udržel svůj podnik pomocí půjček nad vodou ještě další dva roky, než začal vydělavat. V souhrnu se do plusu dostal až v desátém roce své existence! Nečekejme proto ani u nás rychlé zázraky, zejména při absenci vládní podpory a při hluboké kapse pana kvestora.

Jinudy ale cesta nevede. Trochu jsme zapoměli, že zdejší VUT vznikla jako reakce na potřeby průmyslu a že dlouhou dobu dodávala nejen odborníky, ale i myšlenky a řešení problémů, kterým zdejší podniky čelily. Bez spojení s praxí jde úroveň školy zákonitě dolů. Je v našem vlastním zájmu, abychom nesli dnes a denně svou kůži na trh v konfrontaci s nejobtížnějšími úkoly, které je průmysl schopen zformulovat - a zaplatit. Prostě zvýšení učitelských platů, bez vazby na řešení požadavků praxe, to by znamenalo jen pomalou smrt.

Ing. Petr HOLEC, CSc.,

Nové směry automatizace energetických procesů

Ve dnech 17. až 18. května se v prostorách Academia centra Fakulty technologické ve Zlíně uskutečnila konference s mezinárodní účastí Nové směry automatizace energetických procesů. Konference proběhla pod záštitou ing. Vladimíra Dlouhého, CSc. - ministra průmyslu a obchodu ČR, ing. Vladimíra Dašky - primátora města Zlín, ing. dr. Branko Katalinice z TU Vídeň - prezidenta DAAAM, prof. ing. Petra Vavřína, DrSc. - rektora VUT v Brně a doc. ing. Petra Sáhy, CSc. - děkana FT VUT.

Mottem konference byla myšlenka, že v minulosti se pravidelně uskutečňovaly konference se zaměřením na regulaci a automatizaci v energetice, což v současné době chybí. Energetika v době výstavby elektráren na pevné palivo byla plně v rozvoji a tudíž i soustřeďovala zájem odborníků a technické veřejnosti s výše uvedeným odborným zaměřením. Energetika byly poznamenána skutečností, že nezachytily progresivní rozvoj diskrétních řídicích systémů.

V současnosti probíhají rekonstrukce řídicích a informačních systémů elektrárenských i teplárenských provozů a tím i potřeba vyjasnění požadavků provozovatelů a možností dodavatelů.

Cílem konference bylo poskytnutí příležitosti výměny informací a zkušeností o současném stavu a dalším vývoji úrovně projektování a realizace řídicích systémů energetických procesů a navázání odborných partnerských styků mezi inženýry, pracovníky zabývající se výzkumem, výrobou, dodávkami i provozem automatizačních zařízení energetických procesů.

Náplní konference se stala informace o nových i současně používaných metodách a výsledcích výzkumu, výroby, dodávky a provozu, jakož i o příkladech nasazení automatizační a měřicí techniky v oblasti řízení energetických procesů se vztahem k souvislostem: člověk - technika - prostředí.

Na konferenci se přihlásilo více než 230 účastníků.

Celkem 72 vybraných a včas odevzdaných přednášek bylo vytištěno ve sborníku; přednášky byly utříděny do následujících tematických okruhů:

- Moderní metody automatického řízení při řízení energetických procesů;
- Analýza dynamických vlastností a matematické modely řízených systémů;
- Měřicí a diagnostické metody;
- Řídicí algoritmy a filozofie řízení;
- Informační a řídicí systémy;
- Simulační a inženýrské trenažéry;
- Požadavky UCPTÉ na řízení propojených elektrizačních soustav a jejich vliv na řízení výrobních bloků;

- Řízení kombinované výroby elektrické energie a tepla;
- Provozní zkušenosti s řídicími a informačními systémy výrobních bloků;
- Technologie, jejich modelování a řízení.

V první den konference, tj. 17. května, byla zorganizována výstavka měřicí a řídicí techniky energetických procesů. Ve večerních hodinách téhož dne proběhla panelová diskuse se zaměřením na budoucnost. Plénium vyjádřilo plné uspokojení nad obnovením tradice v konání takto tematicky orientovaných konferencí a rovněž vysoce hodnotilo odbornou i společenskou úroveň akce. Byla přijata nabídka Fakulty elektrotechniky a informatiky STU v Bratislavě uspořádat za spoluúčasti FT VUT další konferenci.

Garantem konference byl prof. ing. Jaroslav Balátě, DrSc. z Fakulty technologické ve Zlíně. Organizačně konferenci zajišťovala z pověření děkana FT VUT doc. Sáhy katedra automatizace a řídicí techniky FT VUT (tel./fax: 067 - 33522). Konference proběhla za podpory těchto podniků: ČEZ, a.s., Praha; PS CZT - Pardubice, ABB PBS, s.r.o., Brno; Škoda Praha, a.s.; IMC, spol.s.r.o., Zlín; ORGREZ SC, a.s., Brno; TECO, a.s., Kolín.

Prof. ing. Jaroslav BALÁTĚ, DrSc.
FT VUT

Zúčastní se VUT aktivně letošního MSV'95?

Vedení Brněnských veletrhů a výstav se rozhodlo výrazněji podpořit samostatnou část Mezinárodního strojírenského veletrhu, věnovanou inovačním aktivitám. Ta získá samostatnou expozici, na rozdíl od minulého roku, kdy byla umně ukryta na galerii pavilonu A, bude ta letošní umístěna na volné ploše mezi pavilony B a E. Škola má možnost představit své nejzajímavější projekty.

Letos odpadla možnost uhradit účast VUT z grantu MŠMT, která byla využita loni. Jednotlivé ústavy, katedry či fakulty budou muset najít zdroje, z nichž by daly dohromady alespoň částku 33000 Kč na tu nejmenší expozici o rozměrech 3 x 3 m. Náklady, které BVV účtuje, jsou poměrně nízké ve srovnání s poplatky běžných firem. Sdílení buňky i nákladů je ovšem možné a v podstatě je i vítáno.

V souvislosti s BVV chystá Technický týdeník dvojazyčnou přílohu s nabídkou inovačních výrobků či služeb, které k takovým výrobkům mohou vést. Příloha bude věnována vysokým školám a měla by podpořit jejich spolupráci s průmyslem na komerční bázi. Informace bude zároveň vyslána i do mezinárodní sítě transferu technologií TRN (Technology Response Network). Je možné nabídnout know-how nejen ústavů, ale i jednotlivců - zaměstnanců školy, případně jejich soukromých firem. Inzerce je bezplatná. Formuláře jsou k dispozici na rektorátě u ing. Holce. Termín předání souhrnné nabídky do tisku je 10. července t.r. Využijte této levné a účinné formy propagace!

(ph)

Otevřený dopis ministru školství k situaci na vysokých školách

Na zasedání Akademického senátu Fakulty strojní VUT dne 25. května 1995 byl schválen "Otevřený dopis ministru školství k situaci na VŠ". Vypracování dopisu, pro jehož odeslání hlasovali všichni přítomní senátoři, iniciovala ing. Jarmila Dvořáková z ústavu strojírenských technologií FS VUT. Dopis, který byl rovněž zaslán redakcím Lidových novin, MF Dnes a Českého rozhlasu, přetiskujeme v plném znění (mimo přílohu tarifní tabulku).

Život porevolučního období v ČR je plně směřován na tržní hospodářství, které se osvědčuje v oblasti výroby, ekonomiky, služeb a přechodu na soukromé podnikání. Tam uvolňuje iniciativu lidí a přispívá k rychlému oživení našeho hospodářství. Tento princip nelze aplikovat na řadu státně řízených odvětví, mezi něž patří především vysoké školství. Zde je slyšet často názor, a bohužel i z nejvyšších míst, že vzdělávání je věcí každého jednotlivce a na školy musí platit stejné principy jako na ostatní hospodářství. Na univerzitách a vysokých školách je však soustředěno vzdělání a kulturní úroveň celého národa, které se vytvářelo po celou historickou dobu v naší zemi. Jsou jakousi normou vzdělanosti, která je stále rozšiřována a obohacována, žel může být i znevažována a snižována. Historie je nám toho důkazem. Vědění a vzdělanost, vkládané do mladé generace, je sice v pohledu jednotlivce možno chápat jako přínos k rozvoji jeho vlastní osobnosti a tím získání určitých výhod. Chápáno však z pohledu celé společnosti vedou tyto předávané vědomosti k rozvoji i k vyššímu celkovému vzdělání, navyšování ekonomických, ale i kulturních hodnot národa a tím zvýšení prestiže a zlepšení možnosti začlenění do společenství ekonomicky a kulturně vyspělých států Evropy. Z tohoto důvodu je věcí celé společnosti, aby stát upravil svoji vůdčí politiku tak, aby se školství neustále rozvíjelo a zdokonalovalo a neponechával je alibisticky na zákonech tržního hospodářství, jejichž přenesení do oblasti školství je zavádějící.

V oblasti výzkumu je všude na světě dělení na výzkum aplikovaný a výzkum základní. Aplikovaný výzkum přináší rychlou realizaci a zhodnocení ve výrobcích, v jejich kvalitě, užitečnosti a společenské hodnotě, vedoucí k jejich prodejnosti na tržně se chovajících světových trzích. Samozřejmě tento druh výzkumu může přinášet větší či menší finanční přínos pracovníkům, kteří v něm pracují. Druhá oblast, to znamená základní výzkum, který je situován zpravidla za horizontem našeho vědění, na první pohled nepřináší okamžitý ekonomický zisk, avšak je nezbytnou součástí pokroku vědy a hospodářství, poněvadž z něj se odvíjí v budoucnu výzkum aplikovaný. Národ (stát), který zanedbává základní výzkum, nemůže sledovat aktivní úroveň rozvoje současné vědy a kultury a není rovnocenným partnerem vyspělým společnostem (vstup do Evropy). V našich podmínkách ovšem výzkum žádný podnikatel přímo nezaplácí, ale přispívá na něj prostřednictvím odváděných daní a tedy je povinností státu o tento druh výzkumu pečovat. Paradoxně jsou za tuto činnost výzkumní pracovníci a vysokoškolští učitelé odměňováni minimálními částkami, přestože mu věnují zpravidla veškerý volný čas a mnohdy, aby mohli využít i domácí prostředí pro svoji činnost, zakupují si soukromé výpočetní techniku a pomáhají tak zlepšovat úroveň svých vysokoškolských pracovišť. Vědecká

práce potřebuje profesionální organizaci vědeckých týmů, perfektní podpůrnou činnost organizační, dokumentační, výrobní a experimentální, kterou může prostřednictvím vysokých škol zajistit pouze stát. Pedagogičtí a výzkumní pracovníci na vysokých školách by proto měli být zabezpečeni tak, aby se mohli plně soustředit na vědeckou práci a nebyli od ní odváděni existenčními problémy. Relativně správně stanovená mzdová politika vůči pracovníkům vysokých škol je základem plnění poslání vysokých škol v rozvinutém státě.

Pokud totiž bude situace taková jaká je, budou se mladí vědci a pedagogové chovat natolik tržně, že opustí vysoké školy a kontinuita vysokoškolského vzdělávání bude narušena natolik, že její obnova se stane problémem generací. Současnou platovou situaci vysokoškolských pedagogů dokumentuje tarifní tabulka platná od roku 1993. Platy do dnešní doby (k věten 1995) nebyly valorizovány. Osobní hodnocení je na Fakultě strojní VUT v Brně v průměru 10 % základního platu a je závislé na přidělených prostředcích. Pozn.: proklamovaný 13. plat je nevyjasněn - nejsou zvláštní mzdové prostředky (FS VUT je příspěvkovou organizací).

Pravda, existují pracovníci a učitelé vysokých škol, jejichž příjmy několika násobně převyšují základní plat. Jejich osobní příjmy jsou namnoze získány z prostředků vysoké školy a na úkor jejich pedagogické činnosti. Nelze je proto brát jako vzor pro práci ostatním učitelům. Pokud se týká mzdové politiky, někdy se zdá, že naši političtí představitelé podporují ty složky, jejichž přínos pro transformaci společnosti je diskutabilní.

Podle našeho názoru by se Tito představitelé i celá společnost nad touto situací zamysleli a nezanedbávali, nýbrž naopak preferovali ty oblasti, které rozvoj společnosti přímo profilují a mají zásadní význam pro její další zdravý rozvoj. I sám premiér Klaus je si toho dobře vědom, když ve svém příspěvku (LN 6. 5. 1995) píše: "Chci-li investovat do budoucnosti, nesmím všechno projít." Jistě to nebylo myšleno doslovně.

Za AS FS VUT v Brně
prof. RNDr. Pavel CHMELA, DrSc.
ing. Jarmila DVOŘÁKOVÁ

Letní kursy pro děti

Poradenské a školící středisko Computer Progress ve spolupráci s VSK Technika Brno pořádá čtrnáctidenní prázdninové kursy

Počítače a tenis

Angličtina a tenis

Kursy jsou určeny pro děti ve věku od 8 do 14 let. Konat se budou v areálu VUT na Kraví hoře v těchto termínech:

od 10. 7. do 21. 7.

od 24. 7. do 4. 8.

od 7. 8. do 18. 8.

Vždy v pracovní dny od 8 do 16 hodin.

Cena: 2 180 Kč (s obědy 2 495 Kč).

Informace a přihlášky tel. 41 32 12 34/ 341.

REKTOŘI ŠKOLY Prof. Ing. Josef LÍČKA

Rektorem školy na studijní rok 1908 - 1909 byl zvolen profesor Josef Lička.

Josef Lička se narodil dne 13. 8. 1952 v Pasově. Navštěvoval reálky v Novém Jičíně, Opavě a v Olomouci, kde v roce 1870 vykonal maturitní zkoušku. V letech 1870 - 1875 byl posluchačem odboru inženýrského stavitelství na české technice v Praze. V letech 1877 - 1882 navštěvoval různé přednášky z oboru matematiky, astronomie, lingvistiky a pedagogiky na filozofické fakultě pražské univerzity. V roce 1882 mu bylo ministerstvem orby ve Vídni uděleno státní stipendium. Poté se Josef Lička vydal na studijní cestu do Německa, Holandska a Belgie. Během pětiletého pobytu v zahraničí navštěvoval přednášky na vysokých školách, např. královské vysoké škole technické a na královské vysoké škole hospodářské v Berlíně, kde pracoval zejména v pedologické laboratoři profesora dr. Alberta Ortha. Kromě toho věnoval velkou pozornost vynikajícím stavbám z oblasti zemědělské techniky a činnosti geodetické.

V letech 1887 - 1888 byl zaměstnán jako zemědělský inženýr v kanceláři zemědělského rady v Praze, kde se podílel na vypracování různých melioračních projektů. V následujících dvou letech pracoval jako triangulátor při měřičském odboru stavebního úřadu královského hlavního města Prahy. V roce 1894 byl jmenován geometrem I. třídy a přidělen trigonometrickému úřadu ministerstva financí ve Vídni; o rok později byl ustanoven vrchním geometrem I. třídy.

Dekretem ministerstva kultury a vyučování ze dne 12. 3. 1900 byl jmenován mimořádným profesorem vyšší geodézie na české technice v Brně. Řádným profesorem brněnské techniky se stal dnem 15. 10. 1902.

Profesor Josef Lička působil na české technice v Brně v letech 1900 - 1909. Stal se zakladatelem geodetického ústavu a zasloužil se zejména o organizaci výuky geodetických předmětů pro odbor stavebního inženýrství. Vypracoval mj. "Polohopisný a regulační plán města Přerova" a propagoval revizi a opravení trigonometrické mapy Moravy.

Po dobu nemoci prof. Ličky a po jeho úmrtí dne 4. 8. 1909 zastával funkci rektora školy prorektor ing. Leopold Grimm.

PhDr. Renata KREJČÍ

Prsten z Býčí skály

Býčí skála mezi Adamovem a Křtinami bývá označována jako záhada moravského pravěku. Dodnes nebylo s konečnou platností řečeno poslední slovo o tom, co se vlastně v jeskyni skryté ve skalním masivu kdysi dávno odehrálo. Byl tu pohřben halštatský velmož se svou družinou? Byli zde pobiti cizí uprchlíci, nebo hledači železné rudy? Zavalil návštěvníky jeskyně zřícený strop? Byla předstíh jeskyně pohřebišťem a obětíštěm, kulturním místem lidu horákovské kultury?

Na počátku badání v tajemné jeskyni Moravského krasu dominovaly legendy, podpořené občasnými nálezy výtvarů lidských rukou, drobných předmětů značného stáří. Zanícený archeolog, doktor medicíny Jindřich Wankel, tu pak od roku 1867 soustavným průzkumem vynesl na denní světlo celou hromadu předmětů nemalé historické ceny. Ty dnes plní vitríny Přírodovědeckého muzea ve Vídni. Jsou to výrobky z bronzu, například kované nádoby, přilba, součásti koňských postrojů, ozdoby, hlavice žezla, šperky, předměty ze železa jako sekery, hroty šípů, nástroje a nářadí kovářské a slévačské dílny, kování vozu, náhrdelníky ze skleněných a jantarových korálků, amulety, hliněné přesleny, keramické nádoby, lidské lebky a kosti údů, kosti zvířat. Tehdejší Františkovo muzeum v Brně nemělo pro zakoupení bohatého nálezu peníze. Wankelova sbírka byla tedy v roce 1883 prodána vídeňské Antropologické společnosti. Snad nejznámějším předmětem tohoto unikátního souboru je bronzová dutá plastika býčka, objevená v Přední Býčí skále v roce 1869, překrásné mistrovské dílo pravěkého slévače. Pochází zřejmě z Přední Asie až z Kavkazu a dokládá, jak daleké byly obchodní cesty vedoucí územím našeho dnešního státu už v dávnověku.

Jiným neméně pozoruhodným předmětem, záhadou zejména z technického pohledu, je dutý prsten o vnějším průměru 43 mm, vnitřním přibližně 20 mm, s tloušťkou stěny menší než 2 mm. Byl nalezen v halštatské kovárně v Býčí skále v roce 1872. Doktor Wankel byl převědčen, že se stal nálezcem nejstaršího odlitku z železné litiny z šestého až pátého století před naším letopočtem. Podobný názor sdílel později jeho vnuk profesor Karel Absolon.

Po první světové válce, v roce 1919, Absolon prsten zapůjčil významnému metalurgovi profesorovi V. Jarešovi, aby blíže určil materiál a technologii výroby prstenu. Z metalografické analýzy struktury fragmentu, který byl z prstenu pro tento účel oddělen, Jareš usoudil, že asi nejde o odlitek, ale o výkovek. Absolona, majitele zděděného unikátního prstenu, však nepřesvědčil. Ten houževnatě lpěl na svém názoru. Ještě po druhé světové válce se ve dvou článcích zveřejněných v Illustrated London News znovu vrátil k představení, že prsten byl vyroben odlitím.

Profesor brněnské vysoké školy technické akademik František Pišek požádal po mnoha letech profesora Absolona o svolení prsten znovu analyzovat, tentokrát pokročilými moderními analytickými metodami. Absolon však odmítl, zřejmě z obavy před dalším odběrem vzorku a tedy poškozením. Teprve po Absolonově smrti (1960) s analýzou vyslovila souhlas jeho žena. Dala si však pomníčku, že z jedinečného prstenu nebude odebrána žádná, byť sebemenší částička, jako tomu bylo při analýzách profesora Jareše. Prstenu si vážila do té míry, že jej nevydala z ruky a osobně jej přinášela ke zkoumání. Celý

postup analýz pečlivě a se zájmem sledovala. Při tom vzpomínala na řetěz pozoruhodných událostí a příběhů spojených s manželovou prací při výzkumu jeskynního systému Moravského krasu. Nedestruktivní analýzy chemické, strukturní a fázové byly prováděny na obou brněnských pracovištích prof. Františka Piška - na Fakultě strojní Vysokého učení technického a na Vojenské akademii. Profesor Pišek se závěru analýz nedožil. Zemřel v roce 1970 právě před konečným zpracováním výsledků.

Z těchto analýz, které jsme v šedesátých letech provedli, vyplynulo, že prsten nebyl zhotoven odlitím z litiny, jak se profesor Absolon mylně domníval, ale šlo o tenkostěnný výkovek z nízkouhlíkové oceli. Železo, kov prstenu, se ve vlhké hlině smíšené s dřevěným uhlím jeskyně staletou korozi proměnil ve směs oxidů, v minerály. Uprostřed tloušťky stěny prstenu zůstala zachována, složením zcela odlišná, tenoučká vrstvička, tvořená oxidy železa s nečistými mikroskopickými zrny čistého mědi a cínového bronz. Měď a cín se tu ocitly zcela náhodně jako příměsi, přítomné v železné rudě patrně použité k výrobě materiálu pro prsten.

Máte-li zájem tajemný prsten, bronzového býčka a další záhadné předměty spatřit, naskytá se jedinečná možnost. Jsou zapůjčeny z Vídně a vystaveny v Moravském zemském muzeu až do konce července. Výstava je součástí akce - Nadace Býčí skála, jejímž cílem je obnovit výzkum jeskyně po odstranění betonové podlahy, kterou zde během druhé světové války položili Němci při budování podzemní továrny, popularizovat, propagovat celou problematiku a konečně snad objasnit dávný slavný nálezy z jeskyně Býčí skála, pravěký poklad, který je dodnes obestřen otazníky.

doc. ing. Vladimír USTOHAL, CSc.

prof. ing. Karel STRÁNSKÝ, DrSc.

doc. ing. Eva MÜNSTEROVÁ, CSc.

doc. ing. Luděk Ptáček, CSc.

Tenkostěnný dutý prsten

Jazyková studovna na FAST VUT

Za účasti prorektora doc. ing. Vojtěcha Mencla, CSc., proděkanů FAST, četných hostů a učitelů jazyků byla slavnostně otevřena 21. dubna na stavební fakultě jazyková studovna. Je umístěna v prostorách ústavu jazyků na Žižkově ulici č. 17 a je přístupná studentům, učitelům a zaměstnancům školy.

Je to moderní studovna, kde má každý studující možnost podle svého zájmu, potřeb pokročilosti a také svým tempem učit se nebo se zdokonalit jak v jazyce obecném, tak odborném. Nedílnou součástí samostatného studia je sebekontrola. Chceme, aby studenti měli možnost hned na místě s ověřit, zda látku ovládají. Proto se snažíme získávat takové učební materiály, které jsou tímto způsobem sestaveny anebo takové vzorové písemné práce i s klíčem k jazykovým zkouškám. Studijní materiály nejsou jen úzce zaměřeny na hlavní světové jazyky, najdete zde tedy nejen materiály pro angličtinu a němčinu, ale také francouzštinu, italštinu, španělštinu, ruštinu a češtinu jako cizí jazyk.

Studovna je vybavena počítači s jazykovými programy, televizory, magnetofony, kopírovacím přístrojem a velkým množstvím studijních materiálů, knih, časopisů, videonahrávek, poslechových programů. Pokročilí studenti mohou studovat dění ve světě, technické novinky v zahraničních časopisech i denním tisku.

Jako první na VUT byl ve studovně používán počítač Macintosh s CD ROM. Programy na kompaktních discích s kapacitou více než 600 MB umožňují interaktivní multimediální studium angličtiny - text, pohyb po monitoru, zvukový záznam hlasu s možností porovnání s originálem, testování probrané učební látky, vyhodnocování apod.

I když je studovna nová, má svou historii. Nápad vybudovat ji vznikl na podzim roku 1991. V té době na VUT pracovala metodička Janet Lyonová, vyslaná British Council. Učitelé jazyků neměli žádné zkušenosti se studovnou tohoto typu. Ve spolupráci s metodickou byl zpracován projekt, z finanční podpory poskytnuté rektorem byly zakoupeny první přístroje a studovna byla uvedena do provozu v zimním semestru 1992. Byla umístěna v náhradních prostorách a ve zcela provizorních podmínkách, protože v celé budově na Žižkově ulici probíhaly generální opravy. Na jaře 1993 byla dokonce vyloupena, znovu otevřena, přestěhována. Veškerý provoz zabezpečovali učitelé ústavů jazyků, krátce také studenti jako pomocné síly.

Začátky byly velmi krušné a svízelné, nebylo peněz na zařízení, studovna se vybavovala postupně a z finančních prostředků přidělovaných ústavu jazyků v rámci každoročního rozpočtu a také z darů poskytovaných kromě British Council, programem TEMPUS a různými institucemi působícími při velvyslanectví v ČR.

Konečně přišel rok 1995. Veškeré opravy byly ukončeny, studovna zahájila podle projektu zkušební provoz koncem února, od dubna s odborným stálým dozorem.

Jazyková bariéra je zbytečný přežitek. Svět je otevřený, přijďte se podívat a hlavně studovat.

Alena ENENKLOVÁ
Marcela RŮŽIČKOVÁ

Akademické mistrovství v karate

Z pověření MŠMT ČR uspořádal ÚTVS FAST VUT 11. května Akademické mistrovství ČR v karate. Na přípravě i průběhu mistrovství se úspěšně podíleli studenti FAST VUT společně se studenty Masarykovy univerzity, členy Karate-club MU, vedeného dr. Zdeňkem Talašem.

Turnaje se zúčastnilo 54 studentů z 21 fakult VŠ ČR. Po sportovní stránce měla soutěž vysokou úroveň, především zásluhou předních karatistů, členů širšího reprezentačního kádru ČR. V kategorii KATA (ucelený soubor technik) získal mistrovský titul student FEI VUT Vít Štancel a studentka Ekonomicko-správní fakulty MU Kateřina Rotreklová.

Na hladkém průběhu soutěže se podílel jednak kvalifikovaný tým rozhodčích, vedený dr. Ta-

lašem a perfektně průběžně zpracované výsledky na výpočetní technice, kterou sponzorsky dodala a zajistila firma SAMO, spol.s.r.o., vedená ing. Vítězslavem Vašutou, absolventem FEI VUT.

Zájem studentů o účast na Akademickém mistrovství, jejich výkony a dobré vystupování během celé soutěže, potvrdil dobrou práci učitelů katedry a ústavů tělesné výchovy našich vysokých školách na poli rozvoje sportovní aktivity studentů i jejich podíl na výchově a růstu vrcholového sportu v ČR.

doc. dr. Miroslav ONDRÁČEK, CSc.

ÚTVS FAST VUT

Volejbalová tečka

V dubnu 1995 se volejbalový výběr mužů Vysokého učení technického probíhal z oblastního přeboru Moravy na Akademické mistrovství České republiky. Pořadatelem mistrovství byla KTV PF TU v Liberci.

Družstvo VUT startovalo v sestavě: Petr Malec, František Bartoň, Vlastimil Fabikovič, Robert Zeman, Dušan Provazník, Radek Tauš, Martin Fasura, Petr Hajn, Ondřej Koudelka a Tomáš Sedláček. Trenérem byl Mgr. Zdeněk Melichárek z Fakulty technologické ve Zlíně. První utkání bylo téměř tříhodinovou bitvou moravských družstev, ze které si odneslo vítězství družstvo MU Brno. Druhé utkání s pražskými vysokoškoláky se hrálo rovněž na pět setů a šťastně se od našeho družstva opět odklonilo. Ve třetím zápase naši studenti jednoznačně zvítězili nad studenty z Ústí n. Labem 3 : 0.

Celkově třetí místo na Akademickém mistrovství ČR je velmi pěkným výsledkem a pro mladé družstvo (převážně studenti 1. - 3. ročníku) je zde šance na lepší umístění v příštím kole oblastních přeborů i akademického mistrovství.

Dvě dvojice nás reprezentovaly na přeboru brněnských vysokých škol v beach volejbalu mužů: Radek Tauš (FS VUT) - Karel Vojkůvka (FAST VUT) obsadili celkově sedmé místo, Antonín Pelíšek (FS VUT) - František Tomeček (FS VUT) skončili devátí.

Vysokoškolská volejbalová sezona 94/95 skončila, ať žije volejbalová sezona 95/96 !

RNDr. Hana LEPKOVÁ

KTVS FS VUT v Brně

Prohra Brno Alligators

Dne 17. června bylo sehráno v Amstetenu utkání III. Rakouské ligy amerického fotbalu, ve kterém tým Brno Alligators prohrál s týmem Amstetten Thunderbolts 30 : 19 (10 : 13).

Zbyněk ZELINKA

Skvělá reprezentace VUT

Fotbalisté Fakulty stavební VUT zvítězili v oblastních přeborech Moravy pro rok 1995.

Oblastních přeborů Moravy v kopané se zúčastnilo šest vysokých škol. Vítězem severomoravské skupiny se stala velmi dobře hrající VŠB Ostrava. V jihomoravské skupině obsadila první příčku FAST VUT, když její soupeři (FS VUT a MU) na nadšený výkon mužstva nestačili.

Ve finále, které se hrálo 18. května, se utkala Fakulta stavební a Vysokou školou báňskou Ostrava. Diváci viděli zápas dvou zcela rozdílných poločasů. V první části utkání dominovala technická a herní výzrálost fotbalistů VŠB Ostrava. Stav 1 : 2 to dokazoval. Ve druhé části hry nastal nečekaný a pro nezasedlé nepochopitelný zvrat v utkání. Nesmírně bojovný, takticky ukázněný výkon mužstva Fakulty stavební VUT deklasoval papírově lepšího soupeře. Vítězstvím 5 : 2 se zrodil jeden z největších úspěchů sportovní reprezentace VUT za rok 1995.

PaedDr. Radovan ŠIMBERA

FAST VUT

Sportovní den FEI VUT

Dne 17. května byl uspořádán ústavem tělesné výchovy FEI VUT tradiční sportovní den. Studenti, kteří sportují v jednotlivých oddílech, tak dostali příležitost poměřit si síly ve svém sportu i s jinými studenty. Soutěžilo se v deseti sportovních disciplínách. Nejmasověji byly zastoupeny míčové hry (kopaná, volejbal, basketbal), ale kvalitní souboje proběhly i ve sportech pro jednotlivce (např. stolní tenis). Nebylo velkou zvláštností vidět některé sportovně založené studenty během dne i na více sportovištích.

Zájem studentů o soutěže nás těší, rádi opět zorganizujeme další podobné akce.

PaedDr. Ivana VAŠOURKOVÁ

ÚTEV FEI VUT

Ze souboru studií osobního automobilu od Miroslava Jaskmanického. "Oceněn byl zejména rozsah a profesionální přístup autora, který zpracoval tři rozdílná témata ve velmi jednotném názoru, jenž se vyznačoval výraznou výtvarnou identitou v použití tvarosloví a materiálů. Výsledný dojem podpořil i svěbytný grafický projev." uvedeno v hodnocení odborné poroty jeho soutěžních prací.

